

4. Αξιολόγηση προτάσεων

Η Ελλάδα είναι μια από τις χώρες που πολλές φορές οι κοινωνικές υπηρεσίες (όπως λέμε τα δημόσια έργα!) γίνονται για προσωπική και κομματική προβολή. Είναι ενδιαφέρον ότι στις επικείμενες εκλογές όλα τα κόμματα βάζουν το θέμα ναρκωτικών αρκετά ψηλά στη λίστα των «ΘΑ».

Η δημιουργία σοβαρών κοινωνικών υπηρεσιών και θεραπευτικών προτάσεων θα πρέπει να εμπεριέχει και ένα ερευνητικό πρόγραμμα αξιολόγησης. Αυτό που οι Εγγλέζοι λένε «built-in evaluation programme» (αυτοί κάτι ξέρουν). Η συστηματική αξιολόγηση που θα βασίζεται σε εμπειρικά στοιχεία (καλύτερα θετικιστής παρά μεταφυσικός!) προσφέρει μια άριστη ευκαιρία για να αξιολογηθεί τόσο η πορεία της υπηρεσίας όσο και η αποτελεσματικότητα συγκεκριμένων θεραπευτικών παρεμβάσεων. Επίσης, το πρόγραμμα αξιολόγησης προσφέρει ουσιαστικά ερευνητικά στοιχεία που βοηθούν σημαντικά τόσο στην επιδημιολογία του φαινομένου όσο και στην πρόγνωση των προβλημάτων. Ας μην ξεχνάμε βέβαια ότι μας οδηγεί σε σφοδρότερη διανομή κρατικών δαπανών από τη σκοπιά της οικονομολογίας της υγείας, και σταματά κομπορρήμονες από αδικαιολόγητες επιτυχίες των έργων τους.

Γρηγόρης Ποταμιάνος

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

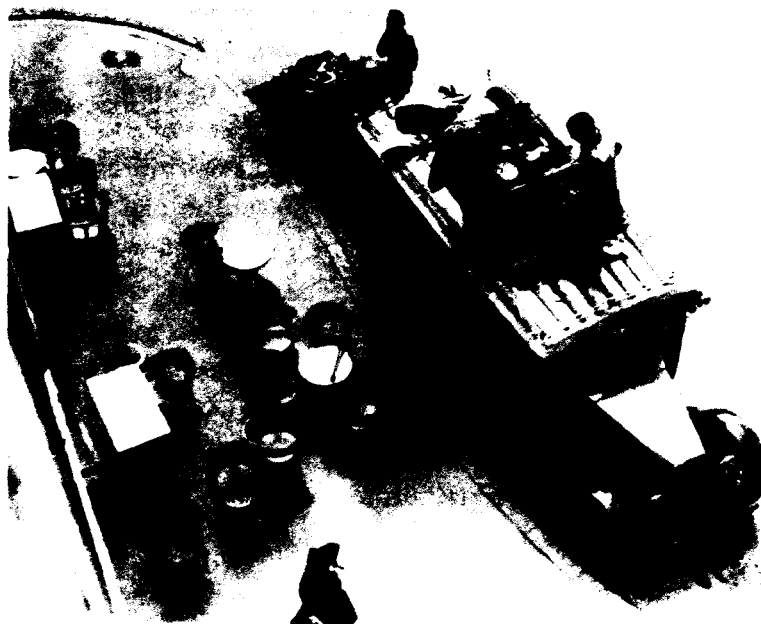
1. Julien R.M. (1975). *A primer of drug action*. W.H. Freeman and Co, San Francisco.
2. Connell P.H. and Dorn N. (1975). *Cannabis and Man*. Churchill Livingstone.
3. ORFORD J. (1985). *Excessive appetites: A psychological view of addictions*. J. Wiley & sons.
4. Potamianos G. et al (1986). «Randomised trial of community based centre Vs conventional hospital management in treatment of alcoholism», *The Lancet*, Oct. 4, 1986, pp. 797-799.
5. Potamianos G. (1986). «A comparison of the structure of two models of treatment for alcoholism», *Drug and Alcohol dependence*, 18, pp. 31-39.
6. Potamianos G. et al (1985), «Attitudes and treatment expectancies of patients and general hospital staff in relation to alcoholism», *British Journal of Medical Psychology*, 58, pp. 63-66.

Η πάλη των παραγωγικών τάξεων

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ των επαγγελματιών οργανώσεων αποτελούν μόνιμο θέμα συζήτησης.¹ Η όλη συζήτηση και ο σχεδόν καθημερινός σχολιασμός εστιάζεται στα αιτήματα και τις διεκδικήσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων των μισθωτών, των οργανώσεων των «εργαζομένων» όπως συνήθως από πολλούς αποκαλούνται –σε αντιδιαστολή προφανώς με κάποιους άλλους «μη εργαζόμενους»! Από μια διαφορετική σκοπιά, έχει καθιερωθεί οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των μισθωτών να αναφέρονται ως «συντεχνίες», όρος υπαρκτός αλλά σήμερα σαφώς αρνητικά φορτισμένος. Αυτό που κυρίως, αν όχι αποκλειστικά, έχει καταλήξει να υποδηλώνει ο όρος «συντεχνία» είναι τις συνδικαλιστικές υπαλληλικές οργανώσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Η σημερινή χρησιμοποίηση του όρου παραπέμπει σε υπερβολικά, εξωπραγματικά, άκρως ιδιοτελή και τελικά παράλογα –δηλ. «συντεχνιακά»– αιτήματα από την πλευρά των συνδικαλιστικών οργανώσεων των μισθωτών.

Με την ίδια λογική, έχει επικρατήσει οι επαγγελματικές οργανώσεις των επιχειρηματιών να αναφέρονται ως «παραγωγικές τάξεις» και πρόσφατα «μαζικοί φορείς» – προφανώς σε αντιδιαστολή με κάποιες «μη παραγωγικές τάξεις» ή κάποιους «μη μαζικούς φορείς»! Σε αντίθεση με τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις των οργανώσεων των μισθωτών, τα αντίστοιχα και καθ' όλα νόμιμα αιτήματα των επαγγελματιών εργοδοτικών οργανώσεων θεωρούνται ρεαλιστικά και λογικά διότι «συμβάλλουν στην ανάπτυξη –όρος αρκετά ταλαιπωρημένος– της οικονομίας».

Τα αιτήματα των «συντεχνιών» έχουν κατά καιρούς εκτενώς και επιμελώς σχολιασθεί. Εδώ θέλουμε να ρίξουμε μια γρήγορη ματιά σε ορισμένες από τις διεκδικήσεις των «παραγωγικών τάξεων», με τη σταχυολόγηση αιτημάτων από την πρόσφατη ανάγνωση του καθημερινού οικονομικού τύπου. Η παρακάτω καταγραφή είναι αποσπασματική και ενδεικτική, δεν είναι εξαντλητική. Το γεγονός ότι υπάρχουν προφανώς και άλλου είδους αιτήματα από την πλευρά των εργοδοτικών οργανώσεων, δεν σημαίνει ότι αυτά που καταγράψαμε δεν αποτελούν πλευρά του ζητήματος.² Οι κρίσεις αφήνονται στον αναγνώστη.

Η Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Επαγγελματιών Τουριστικών Λεωφορείων Ελλάδος υπογραμμίζει την «αναγκαιότητα της άμεσης ένταξης του τουριστικού λεωφορείου στον Ν. 1262/82, δεδομένου ότι η αντικατάσταση των παλαιών λεωφορείων με νέα σύγχρονα τουριστικά πούλμαν αποτελεί πλέον θέμα επιβίωσης για τον κλάδο» (εφημ. *Εξπρές* 10-2-90).

Ο *Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Τουριστικών και Ταξιδιωτικών Γραφείων* επισμαίνει την «ανάγκη δημιουργίας κινήτρων για την προσέλκυση Tour operators και ταξιδιωτικών γραφείων του εξωτερικού» (εφημ. *Εξπρές* 10-2-90).

Ταυτόχρονα, η *Πανελλήνια Ομοσπονδία Τουριστικών Μονάδων Αυτοεξυπηρέτησης* ζητά την «υπαγωγή των ενοικιαζομένων δωματίων που έχουν ετήσια άδεια λειτουργίας στον Ν. 1262/82». Στα αιτήματα περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων η «ισχυροποίηση των τοπικών συλλόγων ώστε να αντιμετωπιστεί οργανωμένα η ασυδασία των Tour operators» (εφημ. *Εξπρές* 10-2-90).

Η *Ένωση Εμπορικών Συλλόγων Ελλάδος* υποστηρίζει ότι «οι επενδύσεις των εμπορικών επιχειρήσεων που αφορούν στη δημιουργία εμπορικής υποδομής πρέπει να έχουν τη δυνατότητα υπαγωγής στον Ν. 1262/82 ισότιμα με τις επενδύσεις των υπολοίπων κλάδων της παραγωγής, ώστε να μην υπάρχουν διακρίσεις εις βάρος του εμπορίου» (εφημ. *Εξπρές* 31-1-90).

Ο *Σύνδεσμος Αντιπροσώπων Εισαγωγών Αυτοκινήτων*, σε μια ύστατη προσπάθεια κατανόησης από την πολιτεία των πραγματικών αιτιών ρύπανσης της ατμόσφαιρας στην πρωτεύουσα και τα άλλα αστικά κέντρα, συνιστά στην κυβέρνηση τη «λήψη ουσιαστικών κινήτρων που θα διευκόλυναν τις χιλιάδες εκατοντάδες των κατόχων αυτοκινήτων πέραν της οκταετίας, να τα αντικαταστήσουν με σύγχρονα» (εφημ. *Εξπρές* 18-1-89).

Ο *Σύλλογος Καταστηματαρχών Κομμωτών Αθήνας και Προαστίων* ζητά «χρηματοδότηση από το ειδικό κεφάλαιο για τη βιοτεχνία, που παρέχεται με ευνοϊκούς όρους (197 ΑΝΕ), και αύξηση του ορίου για την κάλυψη αναγκών σε κεφάλαιο κινήσεως, χωρίς όμως την παρεμβολή τραπεζικών κριτηρίων», τα οποία δυσχεραίνουν τη θέση των κομμωτών (εφημ. *Ναυτεμπορική* 10-10-89).

Ο πρόεδρος του «*Committee*» των *Ελλήνων εφοπλιστών Λονδίνου* κ. Ι.Α. Χατζηπατέρας, σε αποκλειστική συνέντευξη στην *Εξπρές* (22-9-89), ζητά τη «χρηματοδότηση της ναυτιλίας με κρατική συμπαράσταση για την ανανέωση του ελληνικού στόλου». Και τονίζει ότι «είναι ανάγκη να μην αφήσουμε τη ναυτιλία μας να εκμηδενισθεί: πρέπει να την κρατήσουμε σε μια μεγαλοσύνη!»

Η *Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξενοδόχων* ζητά την αναστολή της επιβολής του δημοτικού τέλους 5% σε όλους τους εκδιδόμενους λογαριασμούς στα εστιατόρια και στα μπαρ των ξενοδοχείων, διότι κρίνεται ότι αυτό επιβαρύνει εξοντωτικά τον κλάδο (εφημ. *Εξπρές* 12-9-89).

Σχολιάζοντας τη συζητούμενη «δέσμη μέτρων Ζολώτα», όσον αφορά τα έσοδα για την άμεση ικανοποίηση του ταμειακού ελλείμματος (εφημ. *Εξπρές* 10-1-90), ο πρόεδρος του *Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Αθήνας* θεωρεί ότι το κύριο και υψηλότερο βάρος καλούνται να το σηκώσουν οι μισθωτοί, οι βιοτέχνες και οι αγρότες, οι χαμηλόμισθοι και οι μικροεισοδηματίες. Επίσης, η *Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος* θεωρεί ότι ο εκδημοκρατισμός και η αλλαγή του φορολογικού συστήματος εξαντλείται στο «σαφάρι» της ΥΠΕΔΑ μόνο στους Μ.Μ.Επιχειρηματίες.

Η *Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Κατασκευαστών και Εξαγωγέων Ετοιμών Ενδυμάτων* θεωρεί ότι ο κλάδος οδηγείται συνεχώς στον κατήφορο επειδή «οι εργαζόμενες με την πάροδο του χρόνου αυξάνουν την αμοιβή τους (τριετίες, επίδομα γάμου κ.λπ.) χωρίς πάντα να αυξάνουν την απόδοσή τους, με αποτέλεσμα να καλείται η επιχείρηση να ασκεί την, κατά τα λοιπά, δίκαιη κοινωνική πολιτική της πολιτείας». Προτείνει, μεταξύ άλλων, την επιδότηση του επιτοκίου ώστε να επανέλθει στο παλιό όριο του 10,5%, την επιδότηση των μεταφορών, την επιδότηση της μισθοδοσίας των στελεχών των επιχειρήσεων, την αύξηση του χρόνου επιδότησης των νέων θέσεων εργασίας από τους 12 στους 24 μήνες κ.λπ. (εφημ. *Εξπρές* 19-9-89).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Για μια παρουσίαση των επαγγελματικών οργανώσεων βλ. μεταξύ άλλων Γ.Θ. Μαυρογορδάτου, *Μεταξύ Πιτυοκάμπη και Προκρούστη: Οι επαγγελματικές οργανώσεις στη σημερινή Ελλάδα*, Οδυσσέας 1988.
2. Πολλά από τα αιτήματα σχετίζονται με τον αναπτυξιακό νόμο 1262/82, εν όψει της επικείμενης αναπροσαρμογής του. Οι διεκδικήσεις για διεύρυνση των επενδυτικών κινήτρων ισοδυναμούν ουσιαστικά με την κατάργηση της έννοιας των κινήτρων, που πρέπει να αφορούν μόνο επιλεγμένους κλάδους και δραστηριότητες. Διαφορετικά πρόκειται για μεταφορά εισοδημάτων.

Σαράντης Λώλος